

ли кестәрір ки, онлар өзүнжохлама заманы сәйвләрин чохуну «көрә билмірләр».

Кичик мектебилерде «езүүжохлама-нын мотивларын» ашкара чыгармая да мүйзүүн «өнөмийттөн малинид». Шакирдлердин кечирлигүн соргу во фээрди сенбеттөрдөр көстөрүр ки, кичик мектебилерин «езүүжохламасын» архасында мухъяллар мотивалар дурур. Буллардан инсбетен тишин оланларын ашагында кылардын ибадаттары: «Эз жазымына көре жохлајмам ки, сабыйн олмасын, мутталын мене «бүг» гилемет версин», «Мен «бүг» алмаг истигрим; онда атам чөз сеиниз», «Ев ташырымын язамб гүртторандан сопра атам деңр ки, яздыгларнын езүн жохла; мен до жохлајмам», «Атам жазымда сөйн ташанды истүмө гыштырым, мазын инајамага буркыжам» (I синиф), «Ис-тигрим ки, бачымы деформиримде сөйн ташмысы», «Мен жазымын еуз жохлајмам; балымж истигрим ки, дод жазымшам, жохса жох» (II синиф), «Истигрим да сабыйн езүм тапшам», «Жазымда сөйлөс алас, дарсда сөйн охуярам, ушаган күләл» (III синиф).

Матини охунушу во ёлгында ишеси про-
сессидеги кичин мектебилерди озуннан-
дасты муынжан хусусында болар кесб едир.
Гираадла алғандар 1 - II синий шакир-
лердинде озуннандастар өзбек мемлуктадар.
Онлар тез-тез айланып жапши узелдерине
мурасчан едәрәк мәтти дүзүккүш охуды-
шумадылдарның, дарес жашын орнан-
оэрмәндишини жохамагы хавин едәрәк,
материалдын чечи орнаменчар бареде эз-
зарина несабат бермидилер.

Оху заманы өзүннөвзарғын жаңат кечірділдиң мәндейді нағарда да I - II синиф шакарлардың өзлөрнен камшил жаңеңдік жохалыжылар, јеңи есас дигерге бүтүн материалның өзінің-өзінің диклдерлерин (жок заман дөрсілікке олдуғынан) апкара чыхармада ышалызылар. Күнгүздалымын грунда шакарлардың оюн материалының өзіннөвзарлық процесстер үзірліндік мүшіншілдер вон оларлар аптырылған ферді сабеттер жестарын иш, күнін мектебілілер дөрсілікке олан материалның наимсыздың жада саҳламага, неч бер шиєй наездден гағырмамага дингегерліндір.

III синиф шакирдләринде өзүнәнәза-
рәт мүәйян хүсусијәтләр касб едир.

III синіф шакирларнің езүненәзарттық ижади хүсүсінде ондай избартылған көз, езүненәзарт бачырым жадасахама вазифесіндегі асылы оларды дајыншып. Бир наңда шакирлар там жохлашып, ал аттыр же материалды бутевелдүк жада аттырылар, (тәм езүненәзарт). Башпа наңда семең нағылметтәндік истиғада шакирлар: есас фикри, инесеттік заттылар да бе зөн хырда меселалары негізде атада салхаддұларның жохлашылар «семең азаннанәзарт»).

Бүтүн бүйлар көстәрір ки, III синіф
пакирдлорнанда йада сахлама заманы
резүнүохлама кетдікчә даһа чох фәал
зә дәрк олғынмуш характер дашыңыр.

Көрүнүүдү кими, ийттідан синиң ша-
кылардан төзли просесинде эзүннөз-
ет, эзүнүхолма пријомлардында мүй-
зөн дарчылду истифада едирлар, синиң-
синиң кеңекиди бу баъзарлар таңы-
шынышат едир. Эзүннөзарет бача-
рымлык иннишкүү үчүн ашагыда
шар характеристикдир: а) эзүннөзарет
даирасынан геодричек көннеллүмөсөн јө-
шүп шакылардан истифада едилгүлдөр
эзүннөзарет пријомларынын артмасы,
бүйүлдөрдөн јен-жин саналарда табиги
дүйнөсөн; б) ахшанчалык көннеллүмөсөн

Тәдигис көстөріл кін, өзүншазарет шакидан тә'лим фәллиятин саморалғы гурмагын вачиб шарттың тәшикал едір. Өзүншазарет бачарығы тә'лимде беүк рол ойнағыр. Баш барыны шакидарларғы фәллиятте жаңы мүстәжиллік нұксалтотын көмектеседі, тә'лим процессине шүршүү характер беріри. Өзүншазарет бачарығының ішделгемшіл шакидарлардың гарышында

А. Шаигин анадан олмасынын 100 иллиги мұнасабатында

Б. МУРАДОВ
филологи елмләр намизэди, досент

Азәрбајҹан әдәбијатында ушаглара Абдулла Шаиг һөдөр дахының изез олан шаип талмада читидир.

Абдулла Мустафа оғлу Талыбзада (Шаиг) 1881-чк илде Тифлисде рұнан ақылсөнді аңадан олымшыд. Балаш Абдулла тәнкүйлини атасы Ахунд Мустафаниң мұзделімлік етудін алты сн-ніңде Тифлис мәктебіндегі алымшыдь.

«Заманы» ингизабызырынан, «Экин-зе хан» кими асарлерин мұзделімілік премиясын атап берген Лакин Азәрбајҹанда Совет нақимине түрттүлдеген соңра о, көнени фасоли» бағылышынды. Оз фасолијеттін жөнтили мәкәттән соң мәкәттән ил балашының белгүлүк рүн լуқсиялдан иле мұзделімлік етмисидір. Мәннү буның истиңдир ки. А. Шаиг ушаг әдәбијатында мағнай уастасы кими танынышыдыр.

О, бурда рүс вә фарс дилләриниң еңәнинш, 1894-чү илде зилесли иле Мәшһәндә кебид тәһсилниң давам етдириш, 1901-чи илде јениндә Төбилисига гајытшысыр. Елә һөмми илде А. Шашиг Башыя көзүмүнү музейлилүү башлышымыцдар.

А. Шашиг феалийзет башладыры дәвр чар Руясасында, еләчә до Азәрбајҹанда гызын ичтиман-сијаси нафисләрин баш, вердији иллэр иди. 1905-чү илдеги ингилизләр, ондак сонракы иртиче илләрдә А. Шашиг әдәби ярардачылыгынын калечик инкизатшына, онун дүзүнән әдәби юл сечисине истигамет верди. Азәрбајҹанда ошо инкизат шаңынча, Азәрбајҹан Совет нахијәттәннин илк илләрдән етibarəkən онун музехтилләр нәкәр вә шә'рләри чагъ илди. 1912-чү илдә «Ильмыр» пәсес, 1940-чы илдә «Араз» романы чапдал чыхыр, 1938-чү илдән «тәбәрэн «Хасад», «Ел оглу», «Вәтән», «Ана», «Гарача гызы», «Фитп», «јесләрн М. Горки азымы Канч Тамашачылар Театрында тамаша голуул. 1946-чы илде онун «Нушабә» пәсес Азәрбајҹан Дөвләт Драм Театрында оланып. Онун эссеэрләр дәфләрлә нашр едилүүнү, рус дилинчен тәрчумә олунмушуд.

Аз бир ваҳт ичарисинде Азреттеги мекбут мөнкебине визиттадил. Шундай таңыш олан Абдулла Шаиг ани дид төрсисинин мазмунуну яхшилдиштирмаг нағылда душшунур. Эдәби ярдакчылығы да яшашы, мектеб учүн программалар да тертип едир. Аз кечмәден «Ушаг көзлүү», «Мұлазар» адны дөрсликтер да азыр. Азреттеги Совет накиминең түнүк или илилдеринде мектебининде бу дөрсликтердөн истиғфада олумчулдурулган. Доргудур. А. Шаиг өзөл XX өsrин баңланычында «Көзөл баңар», «Күмдік нағылары», «Бөвбахт айна», «Мектеб жетишмәдүү», «Көч», «Интінамры, яшашымын», «Еркіннен гангренамалары», «Кондорманым» поесмасынын «Шәрбәнәмә» ишссасини, В. Шекспирин «Магбет» фиқасини, А. Пушкин, И. Крылов да И. Некрасовун бир сырға асралариниң азрәбайчыча тәрчүмә етмийди. Халы мағрифи да эәбдијат саенсисинде күдмөйттөрлөө көрө Сөздөн нокуметтана «Эмәдкәр инчесинтадын» адабияткерүү, Ленин ордени, Гызызын Эмән Бајрагы ордени вэ бир сырға медалларда төлтүп етмийди.

Абдулла Шаиг ярдакчылығынын 50 илдан чохуну ушаг эәбдијатына етмийди. Салтыгында там жарым асъялдыгы асралары көнч наслын нечо охуя

дурал төлмөн вазифаларын дала жашып
чыра кетмегүчүү самарада юлдар тапшы-
татбиг едир, ош ичараларынын жохшай-
сызлырдын дузалырлар. Оныларын баш-
галиларындай асъмылышын азальып. Эзүнча-
назэрт бачаралык шакирдлердин төлмөндө
инициативада шумек шарттын ташкила-
едир. Озунуң изогут сток, эсүнүн охшаш-
мак шакирдиди нафиссе ве төрөлүрүнүн
инициатива, ирада төрбөсүнчесе, төлмөн-
ди марапай ве мөсүүндең иккисинин аргы-
масынын мусбат тәсир көстөрүп. Сунара
кора да шакирдлердин эзүнчизэрт, эзүн-
чуктууламалда кенин чылбыр эткеп зэрүүр-
дур. Н. А. Доброубовун инфадасинин
десек, иккичи йашлардац да коркудуүл-
шар бир ишкү душунчарын ичареттээ, ош
фазылжитин танынди. Жана имама, он-
назэрт етмөлүп алинишырмаган жаңындар.

«Заманың ингилабыларының», «Экинчи вайхан» кимнин асерлерин музалиғи иди. Ләkin Азбұралдан Совет нақымындағы гурдулудаң сонра о, көнени фразалықтың башталышындар. Өз фразалықтың жени тишли мектебде, совет мектебінде да бағылышты, беүк рулю үкесзекілінде музалиғин етмешидір. Мәні бунуң нағызындықтарынан да шешімдер ки. А. Шапт ушаг өздігін жасынан маһир устасы кимн танынышындар.

Совет национальностин иштөөлөрдөн «тибарын» онун мухтарлыг «жарыя» вошилдердөн етеп едилир. 1927-чи ийдээ «Ильдырым» пьеси, 1940-чи ийдээ «Азрасынын чадалдан чыкыр», 1938-чи ийдээ «тибарын «Хасар», «Ел огуул», «Естан», «Ана», «Гарчыга газы», «Фитн», ижеслэлир М. Горьки адына Кан Ташамашылар Театрында ташамаша жоуулур. 1946-чи ийдээ онуу «Нүүчилүү» пьесий Азбарэйчийн Давлет Драм Театрында оюнчын. Онун осорчлары дэвслэрэлтийн наирт эдлийнин, рус дилинни тэрчүү олонумчидур.

Абдулла Шаиг нэм да бачарыгын тэрчүүмэн иди. О. Н. Кончаковскийн «Искандернам» поэмасынын «Шарифа-мэ» лихсанчини, В. Шекспирин «Магбет» фачинчини, А. Пушкини, И. Крылов в н. Некрасовын бир сырь асарларини азбарэйчанча тэрчүү этийншидээ. Азбарэйчанчада тэрчүү сабжинчада

Халг маарифи ва эдәннәр таңсендик
ки хидмәтләрнә кәра Совет нокуматы
на «Әмәкдәр инчәсанәт хадим» ады
вермиш, Ленин ордени. Гырызызы Әмәк
Барабы ордени вә бир сыра медалларлар
тәлтиф етнишип.

Абдулла Шант жарадычылыгының өз илдән чохуну ушаг эдәбијатына насыр етмисцىр. Саглығында там јарым эс жаздыгы әсэрләри көнч наслын иечэ оху

